# Cunoașteți, luați aminte și nu vă alăturați ereticilor!

Sfântul Luca al Crimeii

Cuvânt pentru cei care părăsesc Biserica

Nu vă îndepărtați de Biserică, nu rupeți tunica Domnului Iisus Hristos. Încă de atunci, din vremurile apostolice, au început despărţirile de Biserica lui Hristos – iar Domnul nostru Iisus Hristos a spus cu gura Sa că Biserica trebuie să fie una: *Şi va fi o turmă şi un păstor* (v. In. 10, 14-16). Şi în rugăciunea Sa arhierească El a strigat către Tatăl Său: *Ca toţi să fie una, după cum Tu, Părinte, întru Mine, şi Eu întru Tine, aşa şi aceştia în Noi să fie una* (In. 17, 10-21).

Schismaticii, care găsesc înșelări în învățăturile Bisericii, se îndepărtează de ea și cred că vor găsi mântuirea în grupările eretice.

Ştiţi că încă din vremurile apostolice au apărut o mulţime de dascăli mincinoşi, al căror număr a tot crescut o dată cu scurgerea veacurilor. S-au ridicat eretici care au strâmbat sfânta credinţă ortodoxă, învăţând mincinos despre Dumnezeirea Domnului nostru Iisus Hristos – şi mulţi au urmat păgânătăţii lor, mulţi au pierit cu moarte veşnică.

Toate acestea au fost prezise de către sfinţii apostoli. Iată ce spune Sfântul Apostol Petru în cea de-a doua Epistolă sobornicească a sa: *Dar au fost în popor şi proroci mincinoşi, după cum şi între voi vor fi învăţători mincinoşi, care vor strecura eresuri pierzătoare şi, tăgăduind chiar pe Stăpânul Ce i-a răscumpărat, îşi vor aduce sieşi grabnică pieire; şi mulţi se vor lua după învăţăturile lor rătăcite, şi din pricina lor calea adevărului va fi hulită* (2 Pt. 2, 1-2). Şi sfântul apostol Pavel îi prevenea pe creştinii din Efes: *Ştiu că după plecarea mea vor intra între voi lupi îngrozitori, care nu vor cruţa turma, şi dintre voi înşivă se vor ridica bărbaţi grăind învăţături răstălmăcite, ca să tragă pe ucenici după ei* (Fapte 20, 29-30).

Dar știți ce au spus marii sfinți despre cei care rup tunica lui Hristos?

Nu e păcat mai greu decât schismele şi sfâşierile din Biserica lui Hristos. Aşa spuneau toţi marii ierarhi. Iată cuvintele sfinţitului mucenic Ciprian: *„Păcatul celor care nu păstrează unirea şi strânsa legătură cu Biserica nu se spală nici măcar cu sângele lor, chiar dacă aceştia s-ar da pe sine la moarte pentru mărturisirea numelui lui Hristos: vina cea de neşters şi grea a despărţirii de Biserică nu se curăţă nici măcar prin sânge*". Iar alt sfinţit mucenic – Ignatie Teoforul – a zis aşa: *„Nu vă amăgiţi, fraţilor: cine urmează făcătorilor de schisme, acela nu va moşteni împărăţia lui Dumnezeu*".

Iar toți ereticii sunt susținători ai schismei.

Vedeţi cât de cumplit este păcatul schismei şi al alcătuirii de secte, cât de cumplit este a te abate de la Biserica lui Hristos şi a merge după sectanţi.

Domnul Iisus Hristos a zis: *Feriţi-vă de prorocii mincinoşi, care vin la voi în haine de oi, iar pe dinăuntru sunt lupi răpitori* (Mt. 7, 15). Să ştiţi, popor al lui Dumnezeu, că sectanţii sunt făţarnici, că vin punându-şi masca iubirii şi smereniei. Ei sunt din cale-afară de şireţi: linguşesc subţire auzul, fac pe sfinţii, robesc oamenii printr-o amăgitoare dragoste şi atenţie, îi atrag în cursele lor – şi dacă ajungeţi în aceste curse veţi pieri.

„ Sfântul Apostol Pavel cheamă în Epistolele către tesaloniceni şi galateni: *Staţi neclintiţi şi ţineţi predaniile pe care le-aţi învăţat fie prin cuvânt, fie prin epistola noastră* (2 Tes 2, 15); *chiar dacă noi sau un înger din cer v-ar vesti altă Evanghelie decât aceea pe care v-am vestit-o, să fie anatema!*

Domnul a învăţat că Biserica trebuie să fie una, El fiindu-i Cap şi Păstor – iar toţi dascălii mincinoşi şi ereticii cu putinţă au năzuit întotdeauna, ca nişte lupi

răpitori, să se deosebească de Hristos şi să răpească o parte a turmei lui, însetând de stăpânire şi de cinstirea din partea lumii. Ei sfâşie Biserica lui Hristos. În anul 1054, din pricina pretenţiilor papilor romani la stăpânire absolută în Biserică, pe care voiau s-o cârmuiască singuri, *Biserica Apuseană, catolică adică, s-a despărţit de Biserica Răsăritului*, ai cărei fii suntem noi. Sfinţii apostoli nu au practicat niciodată stăpânirea absolută a unui singur om în Biserică: Biserica era cârmuită soborniceşte şi nimeni nu-şi dădea numele de locţiitor al lui Hristos pe pământ. Ortodocşii au făcut totul pentru a preîntâmpina ruptura, dar Domnul a îngăduit-o.

În cel de-al XIV-lea veac a apărut un nou făcător de schismă, Luther, care a supus unei obraznice şi samavolnice critici întreaga învăţătură a Bisericii şi a refăcut-o cu desăvârşire după cum i s-a părut lui că este nevoie – şi a apărut o nouă erezie, care a rupt cu desăvârşire succesiunea apostolică: *erezia luterană sau protestantă*. După aceea a început o necurmată împărţire a protestantismului într-o mulţime de secte şi de curente, căci Luther a dat tuturor adepţilor săi dreptul deplin de *a explica Evanghelia după bunul plac*.

O asemenea explicare fără călăuzirea păstorilor de Dumnezeu rânduiţi ai Bisericii n-avea cum să nu fie strâmbă. Fiecare înţelegea Biblia precum voia, precum îi dictau lipsa de educaţie şi neputinţa minţii. Şi acum protestantismul cuprinde un număr uriaş de secte.

Din păcate, şi în Biserica noastră a pătruns înrâurirea acestor erezii şi secte protestante. S-au găsit în poporul nostru nu puţini oameni care au părăsit credinţa strămoşească şi au urmat sectarilor protestanţi. Aşa au apărut la noi ştundismul, baptismul şi multe alte secte.

În secte intră oameni neştiutori, neîntăriţi în adevăr, şi îşi clădesc învăţătura fiind pătrunşi de patima cea mai grea, de cel mai greu păcat: de păcatul satanic al trufiei. Ei îndrăznesc cu obrăznicie să critice rânduielile Sinoadelor Ecumenice, poruncile sfinţilor apostoli, învăţătura Bisericii Ortodoxe. Ei supun unei nimicitoare critici, cu prostie şi ignoranţă, întreaga Biblie, tot Noul Testament, *alegând* din Sfânta Scriptură *doar locurile care le gâdilă iubirea de sine şi trufia şi respingând tot ce le contrazice părerile preconcepute*.

Vedeţi cât de cumplit este păcatul schismei şi al alcătuirii de secte, cât de cumplit este a te abate de la Biserica lui Hristos şi a merge după sectanţi. Sfinţii apostoli ne-au prevenit de numeroase ori în această privinţă. În Epistola către romani,

Sfântul Apostol Pavel spune: *Vă îndemn, fraţilor, să vă păziţi de cei ce fac dezbinări şi sminteli împotriva învăţăturii pe care aţi primit-o. Depărtaţi-vă de ei* (Rom. 16, 17).

Domnul Iisus Hristos a zis: *Feriţi-vă de prorocii mincinoşi, care vin la voi în haine de oi, iar pe dinăuntru sunt lupi răpitori* (Mt. 7, 15). Să ştiţi, popor al lui Dumnezeu, că sectanţii sunt făţarnici, că vin punându-şi masca iubirii şi smereniei. Ei sunt din cale-afară de şireţi: linguşesc subţire auzul, fac pe sfinţii, robesc oamenii printr-o amăgitoare dragoste şi atenţie, îi atrag în cursele lor – şi dacă ajungeţi în aceste curse veţi pieri.

Trufia şi adânca neştiinţă stau la temelia sectelor. Toţi trebuie să-şi amintească bine lucrul acesta. Fenomenul sectar a îmbrăcat la noi forme absurde, revoltătoare prin prostia lor şi prin obraznica lor tăgăduire a întregii învăţături creştine; despre unele dintre ele ţi-e şi ruşine să vorbeşti.

Nu puţini sunt sectanţii care tăgăduiesc Dumnezeirea lui Iisus Hristos. Spre ruşinea poporului nostru, s-au găsit în el oameni care, uitând tot trecutul lui, toţi stâlpii seculari ai vieţii lui, uitându-şi credinţa ortodoxă, au început să mărturisească credinţa evreiască – fiindcă sunt un şir întreg de secte iudaizante care păzesc întreaga lege a lui Moise, cinstesc toate praznicele iudaice, se supun pe sine şi îşi supun copiii tăierii împrejur şi devin din ruşi evrei. Iată până la câtă nerozie ajung unii sectanţi.

Sfântul Apostol Petru spunea în cea de-a doua Epistolă sobornicească a sa că cei neştiutori şi neîntăriţi răstălmăcesc scrierile lui Pavel, ca şi pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor (v. 2 Pt. 3, 16).

Iată şi cuvintele Sfântului Apostol Pavel: *Cum vor propovădui, de nu vor fi trimişi?* (Rom. 10, 15). Slujitorii Bisericii, arhierei şi preoţi, au fost trimişi la propovăduire: pe preoţi îi trimit arhiereii, arhiereii au primit această autoritate de la apostoli, iar apostolilor le-a poruncit să pască turma Sa Însuşi Domnul: *Cel ce vă ascultă pe voi, pe Mine Mă ascultă, şi cel ce se leapădă de voi, de Mine se leapădă; iar cel ce se leapădă de Mine se leapădă de Cel Ce M-a trimis pe Mine* (Lc. 10, 16).

Îngrozitoare sunt aceste cuvinte ale Domnului! Amintiți-vă de ele tot timpul. De

asemenea, nu uitați această zi, această zi a biruinței Credinței Ortodoxe. Această credință a fost definită pentru totdeauna la Sinodul 7 Ecumenic care a întărit Ortodoxia și a condamnat ereziile și schismele.

Cuvintele acestea îi privesc nemijlocit şi pe sectanţi, care nu ascultă de slujitorii Bisericii şi astfel se leapădă de Însuşi Domnul Iisus Hristos şi de Tatăl Ceresc, Care L-a trimis. Lepădându-se de Adevărul Dumnezeiesc, sectanţii au călcat poruncile lui Dumnezeu şi au lepădat Tainele Bisericii, însuşindu-şi dreptul de a propovădui. Cum vor propovădui însă, dacă n-au fost trimişi?

Iar ereticii nu propovăduiesc ceea ce este propovăduit de Biserica Ortodoxă care ne-a născut duhovnicește.

De când a avut loc Sinodul al VII-lea Ecumenic, au trecut mai bine de 1000 de ani și nu au mai existat alte Sinoade Ecumenice. De ce ? Din motive politice. Nu mai există nicio posibilitate de a le organiza. Dar să nu fim triști că nu au mai organizat una și că nici astăzi nu organizează una. În aceste șapte sinoade s-au discutat toate problemele și am primit toate răspunsurile, s-au rezolvat toate problemele Bisericii referitoare la erezii și s-a întărit Biserica Ortodoxă.

Veți spune că astăzi există noi erezii și schisme. Da, aveți dreptate.

Dar trebuie să știm că aceste erezii nu spun nimic nou, ci doar repetă ceea ce spuneau ereticii din vechime. Și toate aceste erezii au fost anatematizate de Sinodul VII Ecumenic. De aceea ne sunt suficiente hotărârile celor șapte sinoade ecumenice, în special cele ale celui de-al 7-lea Sinod Ecumenic.

Să vă aduceţi aminte şi să ştiţi că dacă cineva vă sminteşte şi vă atrage într-o sectă, veţi fi supuşi anatemei, veşnicului blestem. Ce poate fi mai groaznic decât aceasta? Nu ştiu. Pot numai să vă rog, cum îi ruga pe credincioşi şi Sfântul Apostol Pavel, să vă păziţi de aceşti răpitori, să vă păziţi de cei ce fac schisme, să nu vă duceţi niciodată la adunările lor, căci altfel va pătrunde în voi otrava lor. Ca

de foc temeţi-vă de legăturile cu ereticii, cu sectanţii. Ţineţi-vă de credinţa pe care ne-o învaţă Sfânta Biserică – de credinţa evanghelică, de credinţa lui Hristos, de credinţa apostolească, şi vă va mântui Domnul Iisus Hristos. Amin.

*Eu ştiu că cei mai mulţi dintre voi sunt foarte alarmaţi de întărirea neaşteptată a propagandei antireligioase şi că sunteţi mâhniţi. Nu vă tulburați, nu vă tulburați! Lucrurile acestea nu au cum să vă atingă. Şi să ştiţi, şi să credeţi că mica turmă a lui Hristos este de neînvins, ei nu are ce-i face nimeni, ea nu se teme de nimic, fiindcă ştie şi păzeşte totdeauna marile cuvinte ale lui Hristos: Voi zidi Biserica Mea şi porţile iadului nu o vor birui!(1)*

NOTE:

[1]Sfântul Luca, Arhiepiscopul Crimeei, –*Am iubit pătimirea*, Editura Sophia, București, 2006.

Traducere și adaptare:

https://orthodoxologie.blogspot.com/2021_12_05_archive.html

Sfântul Luca, Arhiepiscopul Crimeei-Cuvânt la Duminica Ortodoxiei